

§ 4.

Invaliderne henføres som saadanne til 3 Hovedafdelinger:

1ste Afdeling: De som i den Grad have mistet Førligheden, at de ikke kunne undvære Andres daglige Hjælp eller Tilsyn; til denne Afdeling skulle i alle Tilfælde henregnes de, som have tabt Synet paa begge Øine eller ved Amputation mistet tvende af de større Lemmer (Arm, Haand, Ben eller Fod), eller som have faaet disse saaledes fordærvede ved Lamhed eller Stivhed, at de maa anses for ganske ubrugelige.

2den Afdeling: De, som aldeles eller næsten aldeles have tabt Evnen til at erhverve det Fornødne til deres og deres Families Underhold, men som dog ikke behøve daglig Hjælp af Andre; til denne Afdeling skulle altid regnes de, som ved Amputation have mistet et af de større Lemmer eller faaet det saaledes fordærvet, at det er aldeles ubrugeligt, saavel som de, der have mistet Hørelsen paa begge Øren.

3die Afdeling: De, der ikke kunne henføres til nogen af de foregaaende Afdelinger.

§ 5.

Foruden den Pension eller Understøttelse, som de her omhandlede Personer af de militære Underklasser maatte have Afgang til efter Pensionslovens §§ 1 og 4, bestemmes Invalideforsørgelsen uden Hensyn til Tjenestetid og Tjenestegrad efter den i foranstaaende Paragraf fastsatte Inddeling af Invaliderne saaledes, at

- en Invalid, der henhører til 1ste Afdeling, faar fra 440 til 700 Kroner;
- en Invalid, der henhører til 2den Afdeling, faar fra 200 til 440 Kroner;
- en Invalid, der henhører til 3die Afdeling, faar indtil 270 Kroner.

§ 6.

Invalideforsørgelsen bestemmes indenfor de for hver Afdeling fastsatte Grændser i Forhold til de med Hensyn til hver enkelt Invalid oplyste særegne Omstændigheder, saaledes at derved tages Hensyn til den større eller mindre Betydning af det ved Legemsbeskadigelsen eller Svagheden forarsagede Tab af Arbejdsdygtighed og Erhvervsevne. Det saaledes fastsatte Pengebeløb kan senere paa Grund af væsentlig Forandring i Invalidens Helbredsstand og dennes Indflydelse paa Erhvervsevnen enten forøges eller forringes.

Forsørgelsen eller Forringelsen af den tilstaaede Forsørgelse sker enten indenfor Grændserne i den Afdeling, hvortil Vedkommende fra først af var henført, eller derved, at han, naar Invaliditetsgraden er forandret, overføres i en anden Afdeling. Til en højere Afdeling kan Invaliden kun da gaa over, naar den større Grad af Hjælpeløshed hidrører fra den under den militære Tjeneste paadragne Legemsbeskadigelse eller Svaghed. Forsørgelsen formindskes derimod, naar Invaliden i den Grad helbredes, at han maa antages tilbøielig eller ganske at have gjenbundet sin Evne til Erhverv. Er Invalideforsørgelsen kun tilstaaet for et Aar, bliver den ved Aarets Udlob helt at ansætte paany efter de oplyste Omstændigheder, dog Overensstemmelse med de i §§ 4 og 5 fastsatte Regler.

§ 7.

Naar en Invalid, hvem en vedvarende Forsørgelse er tillagt, ansættes i en af Staten lønnet Bestilling, faar dette følgende Indflydelse paa den ham tillagte Understøttelse:

- a) Denne inddrages aldeles, naar Invaliden derved opnaar en Indtægt af Statskassen (iberegnet Pension), der er halvanden Gang saa stor som den Indtægt, der talt var ham tillagt som Invalideforsørgelse og Pension eller Understøttelse beregnet efter Tjeneste-